

Sygn. akt III CSK 38/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. B.
przy uczestnictwie Z. B. i W. B.
o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać stąd, że Sąd II instancji w sposób oczywisty nie rozważył wszystkich okoliczności sprawy i w konsekwencji błędnie ustalił stan faktyczny, co doprowadziło do błędnego zastosowania prawa. Po pierwsze, decyzją ustawodawcy zarzuty co do ustalenia faktów i oceny dowodów w ogóle nie mogą być badane w postępowaniu kasacyjnym – nie mogą zatem stanowić podstaw kasacyjnych, a tym bardziej tego rodzaju zarzuty nie mogą przemawiać za przyjęciem skargi do rozpoznania – pozostaje to poza kognicją Sądu Najwyższego. Po drugie, lektura uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego wyłożenia czy zastosowania prawa: ocena i ustalenie stanu faktycznego różniła się znacznie między Sądami I i II instancji, przy czym Sąd II instancji jasno wskazał, dlaczego, i na podstawie jakich argumentów, nie podzielił stanowiska Sądu I instancji. Choć zatem oczywiście ze stanowiskiem Sądu II instancji, tak jak i ze stanowiskiem Sądu I instancji, można polemizować, to orzeczenie nie jest oczywiście nieprawidłowe.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

